

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: امیره هاس*
برگرداننده: حمید بهشتی
۱۶ اکتوبر ۲۰۱۵

فلسطینی ها برای زنده ماندن می جنگند، اسرائیلی ها برای اشغال

تصویر یک فلسطینی

ما فقط هنگامی در می یابیم جنگ است که یهودیان کشته شوند. اما این معارض آن نیست که فلسطینیان همواره کشته می شوند.

بله، این یک جنگ است. نخست وزیر بنیامین نتانیاو با انتخابش از جانب ملت تشدید این وضع را مقرر نمود. او حتا در زمان های آرامتر نیز به پیام های تفاهم آمیز و سهل گیرانه رئیس جمهور دولت خود مختار فلسطینیان، محمود عباس اعتنائی نکرد. لذا چرا اکنون اینکار را بکند؟

نتانیاو به ویژه جنگ در بیت المقدس شرقی را تشدید می کند، با تنبیه های مدام. علاوه بر آن وی موفقیت اسرائیل در جدا نمودن بیت المقدس شرقی از اهالی فلسطینی را بدین طریق نشان می دهد که بر عدم حضور رهبری فلسطینی در بیت المقدس شرقی و تضعیف دولت در رمله تأکید می نماید، در حالی که دولت در رمله می کوشد تا جلو جدائی از سایر مناطق ساحل غربی اردن را بگیرد.

این جنگ پنجشنبه گذشته آغاز نگشت، با کشته شدن یهودیان نیز آغاز نشد و در صورتی هم که هیچ فرد یهودی دیگر کشته نشود پایان نخواهد یافت. فلسطینی ها حقیقتاً برای نجات جان خود می جنگند. ما اسرائیلی های یهود برای حفظ تقدم خود به عنوان ملت ارباب، با تمامی بار منفی که دارد، می جنگیم.

ما زمانی متوجه می شویم جنگ هست که یهودیان کشته شوند. اما این معارض این واقعیت نیست که فلسطینی ها هر لحظه کشته می شوند و ما همواره هر کاری را که از دست ما برآید انجام می دهیم تا زندگی را بر آنها سخت تر کنیم. غالباً جنگی که ما آن را به وجود می آوریم یکطرفه است تا این که آنها به اربابان خود بله قربان گویند یا تشکر کنند از این که ارباب، آنها را در حصار کمپ ها می گذارد زنده بمانند. هنگامی که امری در یکطرفه بودن این جنگ درست عمل نکند و یهودیان کشته شوند، آنگاه توجه ما جلب می شود.

فلسطینیان جوان از خانه های خود به قصد کشتن یهودیان بیرون نمی روند، به خاطر این که آنها یهودی هستند، بلکه به خاطر این که آنها اشغالگران و شکنجه گرانشان هستند، دستگیر کنندگانشان هستند، سارقین سرزمینشان و آبدان، کسانی هستند که آنها را از سرزمین خود بیرون می کنند، کسانی که خانه هایشان را ویران می سازند و افق دید آنها را مسدود می نمایند. فلسطینیان جوان و انتقامجو حاضراند از زندگی خود بگذرند و خانواده های خود را به رنج بزرگی بیفکنند زیرا دشمنی که هر روز در مقابل خود می یابند به سهولت به آنها ثابت می کند که بدجنسی او حد و مرزی نمی شناسد.

حتاً زبان هم آغشته به دشمنی است. یهودیان به قتل می رسند، فلسطینی ها جان داده و می میرند. آیا چنین است؟ مسأله با این آغاز نمی شود که ما اجازه نداشته باشیم بنویسیم که یک سرباز یا افسر پولیس، فلسطینی ها را از فاصله ای کوتاه کشته است، در حالی که جان خود او در خطر نبوده است یا توسط کنترل از راه دور از یک هواپیما یا توسط هواپیمای بدون سرنشین. اما این بخشی از مشکل است. برداشت ما از واقعیت، در بند بازخوانی واژگانی می باشد که واقعیت را واژگون می نمایند. به همین جهت در کلام ما یهودیان به قتل می رسند، به خاطر این که یهودی هستند. اما فلسطینیان در مقابل، جان می دهند و به تنگدستی می افتند به خاطر این که شاید خود آنها مایل بدان باشند.

جهان بینی ما توسط اغوای دائم از طریق رسانه های اسرائیلی شکل گرفته است تا با نقض وظایف خود، در باره وقایعی گزارش کنند، یا با کمبود فنی و توانائی حسّی در باره همه جزئیات جنگ جهانی که ما انجام می دهیم گزارش کنند تا برتری ما در سرزمین میان رود و بحر حفظ شود.

این روزنامه نیز دارای آنچنان منابع مالی نیست تا ۱۰ گزارشگر را به کار گمارد و ۲۰ صفحه گزارش در باره تمامی ضرباتی که در زمان وخامت اوضاع هست و در باره تمامی ضربات در زمان های آرامش گزارش نمایند، از تیرهایی که زده می شود تا خیابان سازی که به خاطر آن روستائی را خراب می کنند تا به قانونی کردن پست نگهبانی یکی از اراضی اشغالی و میلیون ها ضربه. و اینها همه روزه رخ می دهند. نمونه های تصادفی که می توانیم در باره آنها گزارش کنیم مانند قطره ایست که بر سنگی داغ افتد. از آنها هیچ اثری برای فهم موقعیت برای اکثریت اسرائیلی ها باقی نمی ماند.

هدف این جنگ یکطرفه در این است که فلسطینی ها مجبور شوند تمامی خواسته های خود در باره وطنشان را رها سازند. نتانیاهو خواهان وخامت اوضاع است زیرا تا کنون تجربه نشان داده است که ایام آرامش پس از خونریزی ما را به نقطه آغازین باز نمی گردانند بلکه به افت جدیدی در نظام سیاسی فلسطینی. و این برای یهودیان در اسرائیل بزرگ دارای منافع بیشتر است. مزایا، فاکتور اصلی هستند که برداشت ما را منحرف ساخته و ما را کور می سازد. به همین جهت ما دیگر در وضعی نیستیم که دریابیم که ملت فلسطین با تمامی ضعف هائی که دارد، «رهبری حاضر - غایب»

که در کمپ های سرخ پوستی خود محصور می باشند، تسلیم نخواهند شد و همچنان قوت لازم را برای مقاومت در مقابل حاکمیت بدجنس ما می یابد.

*-امیره هاس متولد ۱۹۵۶ تنها روزنامه نگار اسرائیلی است که مقیم آنسوی «خط سبز» یعنی در رمله می باشد. وی چند سالی نیز مقیم غزه بوده، گزارشگر روزنامه اسرائیلی هآرتس می باشد. او فرزند یکی از بازماندگان هولوکاوست بوده در رشته تاریخ در بیت المقدس و تل آویو تحصیل نمود و سپس آموزگار شد.
تالیفات او به زبان المانی:

- *Morgen wird alles schlimmer. Berichte aus Palästina und Israel.* Beck, München 2006.
- *Bericht aus Ramallah. Eine israelische Journalistin im Palästinensergebiet.* Beck, München 2004.
- *Gaza. Tage und Nächte in einem besetzten Land (Drinking the Sea at Gaza: Days and Nights in a Land Under Siege)* Beck, München 2003.
- *Israel und Palästina: Die Utopie einer normalen Zukunft. Ein Geschenk und seine Tücken.* In: Irit Neidhardt (Hrsg.): *Mit dem Konflikt leben!? Berichte und Analysen von Linken aus Israel und Palästina.* Unrast, Münster 2003.

برگرفته از تلاکسکالا، ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۵

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=16201>